

PG II Dsa 254 / 12

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 18. 04. 14.

nr. 1703 podpis. *Borusiewicz*

Pan

Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

SEKRETARIAŃ
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 25. 04. 14.
nr. 2553 podpis. *M*

Szanowny Panie Marszałku

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z 26 marca 2014 r. numer BPS/043-51-2236-/14 oświadczenie Pana Senatora Wojciecha Skurkiewicza, złożone wspólnie z innymi senatorami podczas 51. posiedzeniu Senatu w dniu 20 marca 2014 r., w którym formułując, na podstawie publikacji jednego z portali internetowych, krytyczną ocenę decyzji procesowych prokuratora o przedstawieniu Pawłowi M. zarzutów oraz postanowienia sądu o zastosowaniu tymczasowego aresztowania przypisano prokuratorowi i sądowi, kierowaną względami pozamerytorycznymi, intencjonalność działań przeciwko podejrzanemu oraz wezwano Prokuratora Generalnego by „spowodował (...) natychmiastowe zaprzestanie stosowania represji...” uprzejmie informuję co następuje.

W prowadzonym w Prokuraturze Okręgowej w Zielonej Górze śledztwie o sygn. V Ds 14/14, do którego nawiązuje powyższe oświadczenie Paweł M. podejrzany jest obecnie, po połączeniu postanowieniem z 22 października 2013 r. do wspólnego prowadzenia, toczących się do tego czasu odrębnie postępowań, o popełnienie dwóch przestępstw.

Będący przedmiotem zastrzeżeń podniesionych przez Państwa Senatorów zarzut popełnienia czynu z art. 235 k.k., art. 227 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. polegającego na kierowaniu ścigania przeciwko określonym osobom poprzez tworzenie fałszywych dowodów i inne podstępne zabiegi, w tym między innymi podawanie się za funkcjonariusza publicznego, został przedstawiony Pawłowi M. w dniu 17 lipca 2013 r., w

toku prowadzonego w tym czasie odrębnie śledztwa o sygn. V Ds 25/13 i nie stosowano wtedy wobec podejrzanego żadnych środków zapobiegawczych.

Natomiast kwestionowane w treści oświadczenia postanowienie Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z 31 stycznia 2014 r. o tymczasowym aresztowaniu na okres 14 dni od chwili zatrzymania zostało wydane na wniosek prokuratora w sytuacji, gdy Paweł M. kilkakrotnie nie stawiał się bez usprawiedliwienia na wezwania do udziału w czynnościach związanych z ogłoszeniem wydanego w dniu 13 września 2013 r. postanowienia o przedstawieniu zarzutu popełnienia innego przestępstwa - z art. 286 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., art. 230 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. - polegającego na wyłudzeniu i usiłowaniu wyłudzenia określonej sumy pieniędzy oraz posługiwania się sfałszowanym dokumentem i powoływaniu na wpływy w różnych instytucjach państwowych, gdy bezskuteczne okazały się też próby doręczenia wezwania przez Policję i nie zostało wykonane zarządzenie o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu podejrzanego, który według ustaleń Policji jedynie sporadycznie przebywał w miejscu zamieszkania.

Po zatrzymaniu Pawła M. w dniu 15 marca 2014 r. we Wrocławiu oraz przetransportowaniu do Zielonej Góry prokurator ogłosił mu w dniu 21 marca 2014 r. postanowienie z 13 września 2013 r. o przedstawieniu zarzutu oszustwa i po przeprowadzeniu niezbędnych czynności z udziałem podejrzanego, tego samego dnia, uchylił tymczasowe aresztowanie i zastosował dozór Policji oraz zakaz opuszczania kraju.

Zgodnie z art. 313 § 1 k.p.k. jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają dostatecznie podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba, sporządza się postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie podejrzanemu i przesłuchuje się go.

Tak więc jeśli w ocenie organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze zebrane dowody dostatecznie uzasadniają, że zostało popełnione określone przestępstwo i jednocześnie uprawdopodobniają popełnienie tego przestępstwa przez określoną osobę sporządzenie postanowienia o przedstawieniu zarzutu jest nie tylko uprawnieniem, ale także przewidzianym ustawowo obowiązkiem prowadzącego postępowanie. Niezwłoczne wydanie postanowienia o przedstawieniu zarzutu ma bowiem istotne znaczenie gwarancyjne, gdyż pozwala na właściwe określenie roli procesowej osoby, przeciwko której kieruje się ściganie i umożliwia korzystanie przez tę osobę z uprawnień przysługujących podejrzanemu, jako jednej ze stron postępowania przygotowawczego.

Przepisy postępowania karnego nie przewidują możliwości zaskarżenia postanowienia o przedstawieniu zarzutu i kontroli zasadności tej decyzji przez jakikolwiek organ odwoławczy. Jeżeli dochodzenie lub śledztwo zostanie zakończone skierowaniem aktu oskarżenia zasadność przedstawionych danej osobie zarzutów jest przedmiotem oceny sądu rozpoznającego sprawę. Natomiast w przypadku, gdy dowody przeprowadzone w toku postępowania przygotowawczego, po przedstawieniu określonej osobie zarzutu popełnienia czynu zabronionego, nie potwierdzą wcześniejszego podejrzenia o popełnieniu przez tę osobę przestępstwa albo gdy po ponownym rozważeniu zebranego materiału dowodowego, ulegnie zmianie ocena prawnokarna zachowania objętego zarzutem, postępowanie przygotowawcze podlega umorzeniu.

Śledztwo V Ds 14/14 przeciwko Pawłowi M. nie zostało jeszcze zakończone i jest kontynuowane.

W tej fazie postępowania co najmniej przedwczesnym byłoby publiczne prezentowanie, w ramach odpowiedzi na oświadczenie senatorskie, dowodów przyjętych przez prokuratora za podstawę ustaleń faktycznych przy wydawaniu postanowień o przedstawieniu Pawłowi M. poszczególnych zarzutów i rozważań dotyczących zarówno przyjętej kwalifikacji prawnej, jak i podniesionych przez Państwa Senatorów okoliczności mających wskazywać na występowanie negatywnych przesłanek procesowych w postaci znikomego stopnia społecznej szkodliwości oraz działania w warunkach stanu wyższej konieczności.

Odnosząc się w tej sytuacji do zawartego w powołanym na wstępie oświadczeniu wezwania do Prokuratora Generalnego o podjęcie działań określonych przez Państwa Senatorów jako „*natychmiastowe zaprzestanie stosowania represji...*”, należy wskazać, że zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn. Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599 ze zm.) zarządzenia, wytyczne i polecenia wydawane przez Prokuratora Generalnego nie mogą dotyczyć treści czynności procesowych. Treści czynności procesowej nie mogą też dotyczyć polecenia, wytyczne i zarządzenia innych przełożonych prokuratora (art. 8 ust. 2 powołanej wcześniej ustawy o prokuraturze).

Tak więc niezależnie od innych okoliczności wydanie polecenia dotyczącego zakończenia w określony sposób toczącego się przeciwko danej osobie postępowania karnego - poprzez umorzenie, do czego w realiach sprawy V Ds 14/14 Prokuratora Okręgowego w Zielonej Górze musiałoby prowadzić spełnienie wezwania Państwa Senatorów, którzy stwierdzili, że jeden z zarzucanych podejrzanemu czynów nie był przestępstwem z uwagi na

znikomy stopień społecznej szkodliwości oraz działanie w warunkach stanu wyższej konieczności, stanowiłoby naruszenie ustawy, gdyż jest prawnie niedopuszczalne.

Śledztwo V Ds 14/14 Prokuratora Okręgowego w Zielonej Górze objęte jest zwierzchnim nadzorem służbowym Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu i w ramach obowiązujących przepisów sprawujący ten nadzór prokurator nadrzędny podejmował przewidziane prawem działania w celu prawidłowego i sprawnego przebiegu postępowania przygotowawczego, między innymi sygnalizując Prokuratorowi Okręgowemu w Zielonej Górze konieczność ponownego rozważenia niektórych zagadnień związanych z zarzucanymi podejrzanemu czynami. Określone wnioski w tym względzie formułowane również były w Prokuraturze Generalnej i przekazywane Prokuratorowi Apelacyjnemu w Poznaniu.

Należy przy tym podkreślić, że uwagi prokuratorów nadrzędnych z Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu i Prokuratury Generalnej nie dotyczyły podniesionych przez Państwa Senatorów okoliczności w postaci stopnia społecznej szkodliwości i stanu wyższej konieczności, gdyż brak było ku temu podstaw faktycznych i prawnych.

Jak już wcześniej wskazano śledztwo pozostaje w toku i dopiero po zebraniu kompletnego materiału dowodowego prokurator dokona ostatecznej oceny poszczególnych dowodów i wynikających z nich ustaleń faktycznych oraz analizy prawnokarnej poczynionych ustaleń, zajmując stanowisko co do przekazanych już wcześniej uwag prokuratorów nadrzędnych.

Z pucioisun
A. Seremet
Andrzej Seremet